

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 65.054 van 10 maart 1997

A. 63.660/VI-12.440

In zake : **THIERY** Gérald,
rue Alfred Mathieu 14
6762 Virton,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Buitenlandse Zaken,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jacques PUTZEYS,
Mr. Stéphanie GEHLEN en
Mr. Xavier LEURQUIN, advocaten,
Sint-Bernardusstraat 98
1060 Brussel.

Tussenkomen de partij :

DOOREMAN Nicole,
Champellaan 5
1640 Sint-Genesius-Rode.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 12 mei 1995 ingediende
verzoekschrift, waarbij Gérald Thiery de
nietigverklaring vordert van de koninklijke besluiten
van 14 december 1994 waarbij Francine WOIT (F),
Hendrik JANSEN (F), Rose-Marie SERVOTTE (F),
Nicole DOOREMAN (F), Liliane BLOEM (F), Henk MAHIEU (N),
Peter SAVERYS (N), Ludovic STORME (N) en Emiel ELEN (N)

met ingang van 1 november 1994 tot adviseur worden bevorderd;

Gezien het op 12 januari 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Nicole DOOREMAN vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 22 januari 1996, waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevrouw DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 6 september 1996, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 10 januari 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 5 februari 1997;

Gehoord het verslag van de heer ANDERSEN, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van Mr. J. PUTZEYS, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten relevant zijn voor het geding :

1. Verzoeker, die tot de Franse taalrol behoort, is adjunct-adviseur bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

2. Bij een dienstorder nr. 94/17 van 21 april 1994 meldt de secretaris-generaal van het Ministerie van Buitenlandse Zaken het personeel dat 9 betrekkingen van adviseur (rang 13) vacant zijn.

3. De 23 personeelsleden die op die betrekkingen aanspraak kunnen maken, onder wie verzoeker, solliciteren.

4. Op 8 juni 1994 worden de sollicitaties onderzocht door de directieraad, die in het bezit is van de beschrijving van de betrekkingen, de administratieve rangschikking van de gegadigden, de sollicitaties en de curricula vitae van de gegadigden.

Alvorens de sollicitaties in het licht van elke betrekking te bestuderen, onderzoekt de directieraad de algemene geschiktheid van iedere gegadigde om tot rang 13 te worden bevorderd. Na afloop van dat onderzoek komt de directieraad tot de bevinding dat hoewel niet alle gegadigden even geschikt zijn om tot adviseur te worden bevorderd, geen gegadigde van het onderzoek per te verlenen betrekking kan worden uitgesloten.

De directieraad gaat vervolgens over tot het onderzoek van de sollicitaties per betrekking. Verzoeker wordt twee keer ex aequo als negende gerangschikt, drie keer ex aequo als zevende, één keer ex aequo als zesde, twee keer ex aequo als vijfde en één keer derde.

5. Op 14 juni 1994 worden de voordrachten ter kennis van de sollicitanten gebracht.

6. Op 17 juni 1994 vraagt verzoeker om mededeling van de vergelijkingsgronden en de motieven die voor de keuze van de directieraad bepalend zijn geweest. Op 23 juni 1994 wordt hem geantwoord dat er geen bepaling bestaat die voorziet in mededeling van het gemotiveerde advies van de directieraad. In een brief van 6 juli 1994 deelt verzoeker mee dat hij geen bezwaar indient, waarbij hij onderstreept dat "het hem onmogelijk is geweest zulks te doen bij ontstentenis van referentiepunten waarover (hij) had moeten kunnen beschikken".

7. Op 7 juli 1994 onderzoekt de directieraad de bezwaren en bevestigt hij eenparig de voordrachten die hij op 8 juni 1994 heeft gedaan.

8. Op 10 augustus 1994 wordt het dossier toegestuurd aan de minister, samen met een document waarop de bezetting van de taalkaders op 3 augustus 1994 staat vermeld.

9. In een nota van 29 november 1994 analyseert de minister de situatie op taalgebied en geeft hij aan waarom hij in acht van de negen gevallen het advies van de directieraad volgt, maar daar in één geval van afwijkt.

10. Op 14 december 1994 ondertekent de Koning negen koninklijke besluiten waarbij de tussenkomende partij en de derden-belanghebbenden met ingang van 1 november 1994 tot adviseur worden bevorderd.

Dat zijn de bestreden handelingen;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan de schending van artikel 43, § 3, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966; dat hij aanvoert dat er, gelet op de bezetting van de taalkaders van de dienst van de carrière hoofdbestuur en van de carrière buitenlandse dienst, een scheefgetrokken verhouding bestond in het voordeel van de personeelsleden van de Nederlandse taalrol en dat men, om daaraan een einde te maken, één personeelslid van de Franse taalrol méér had moeten benoemen; dat hij er in zijn laatste memorie op wijst dat de in Brussel tewerkgestelde personeelsleden van de buitendiensten dienen te worden geacht deel uit te maken van de personeelsformatie van het hoofdbestuur en dat met hen rekening moet worden gehouden als men nagaat of het taalevenwicht, wat die personeelsformatie betreft, niet is verbroken;

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat de arresten SEVERAIN van 5 juli 1993, 4 januari 1994 en 15 februari 1994 niet de draagwijdte hebben die verzoeker eraan geeft, doordat ze het onmogelijk maken personeelsleden van de carrière buitenlandse dienst te benoemen tot een betrekking van de personeelsformatie van het hoofdbestuur zolang het voor die personeelsleden vereiste taalkader niet is vastgesteld, waarbij die arresten er daarentegen niet aan in de weg staan dat ondertussen personeelsleden van de carrière hoofdbestuur worden bevorderd binnen de perken van de personeels-

formatie van het hoofdbestuur; dat de verwerende partij daaruit meent te kunnen afleiden dat de personeelsformatie en de taalkaders van de personeelsleden van de carrière hoofdbestuur en die van de personeelsleden van de carrière buitenlandse dienst die betrekkingen bij het hoofdbestuur bekleden, los staan van elkaar en dat het taalevenwicht in elk ervan apart en niet in zijn geheel moet worden bekeken en dat het taalevenwicht in casu nageleefd is in het taalkader van de personeelsleden van de carrière hoofdbestuur;

Overwegende dat de formatie van de personeelsleden van de carrière buitenlandse dienst die een betrekking bij het hoofdbestuur bekleden en die van de personeelsleden van de carrière hoofdbestuur, los staan van elkaar; dat het taalevenwicht moet worden nagegaan binnen een en dezelfde personeelsformatie en niet over het geheel van beide; dat er, toen de bestreden bevorderingen zijn gedaan, een wanverhouding in het voordeel van de Nederlandse taalrol bestond, een wanverhouding die door die bevorderingen is rechtgetrokken, aangezien zowel het eentalig Franse als het eentalig Nederlandse kader van de dienst van de carrière hoofdbestuur door de bestreden handelingen de door de wet bepaalde maximale bezetting hebben gekregen; dat het middel dan ook niet opgaat;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan "het gebrek aan overeenstemming tussen de beschrijving van de betrekkingen die bij dienstorder nr. 94/17 is gevoegd en de verdeling van de betrekkingen binnen het departement, zoals ze is geregeld bij het ministerieel besluit van 13 juli 1994, waarin gewag wordt gemaakt van een situatie die anders is dan in de vacantverklaring van de betrekkingen"; dat hij uiteenzet dat de directie van de bilaterale diensten en van de betrekkingen met de Gemeenschappen en de Gewesten niet

meer bestaat terwijl daar, volgens de dienstorder, een betrekking te vervullen is en de betrekking van adviseur bij de bestuursdirectie voorlichting en documentatie vervangen is door een betrekking bij de dienst voorlichting en interne communicatie, dat die wijziging de door de directieraad opgemaakte vergelijking van de aanspraken en verdiensten van de gegadigden waardeloos maakt voor zover die vergelijking heeft plaatsgehad voor elk van de te vervullen betrekkingen en, hoewel die vergelijking is voorafgegaan door een onderzoek betreffende de algemene geschiktheid van de gegadigden om tot adviseur te worden bevorderd, het zeker is dat de directieraad zich bij die gelegenheid tevens in het licht van de toekomstige dienstaanwijzingen een oordeel over de gegadigden heeft kunnen vormen;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat, hoewel tussen de vacantverklaring van de betrekkingen en de bestreden handelingen inderdaad wijzigingen zijn aangebracht in de verdeling van de betrekkingen van niveau 1 en in de benaming van sommige directies of diensten, die wijzigingen niets afdoen aan de wettigheid van de bestreden handelingen, aangezien de personeelsformatie niet is gewijzigd en het aantal betrekkingen van adviseur hetzelfde is gebleven, zodat de bestreden benoemingen binnen de perken van de personeelsformatie zijn geschied; dat ze daarop laat volgen dat het middel, voor zover het aldus moet worden verstaan dat de vergelijking van de aanspraken en verdiensten vóór de wijziging heeft plaatsgehad en de benoemende overheid daardoor dan ook niet ingelicht kan zijn, aanleiding geeft tot twee opmerkingen, namelijk ten eerste, enerzijds, dat verzoeker niet aangeeft waarom de betrekking van adviseur bij de dienst voorlichting en interne communicatie dusdanig zou verschillen van die van adviseur bij de bestuursdirectie voorlichting en documentatie dat de vergelijking niet

meer geldig zou zijn, en, anderzijds, dat de taken van de directie van de bilaterale diensten en van de betrekkingen met de Gemeenschappen en de Gewesten verdeeld zijn over verschillende diensten, waaronder de dienst van de betrekkingen met Gewesten en Gemeenschappen, en ten tweede, dat behalve voor sommige graden die zeer specifieke taken impliceren, de benoemingen geschieden in een graad waarin de personeelsleden naar gelang van de behoeften van de dienst voor welke betrekking ook kunnen worden aangewezen;

Overwegende dat de wijzigingen in verband met de benaming en de plaats van vervulling van de betrekkingen de door de directieraad opgemaakte vergelijking van de aanspraken en verdiensten van de gegadigden niet hebben kunnen ontwaarden en bijgevolg de keuze van de benoemende overheid; dat de verwerende partij geen enkele onwettigheid heeft begaan door vooraf de algemene geschiktheid van alle gegadigden om tot adviseur te worden bevorderd na te gaan, zonder op basis van alleen dat onderzoek enige gegadigde van bevordering uit te sluiten; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker in een derde middel kritiek levert op de motivering van de bestreden handelingen; dat hij aan de hand van voorbeelden betoogt dat de motiveringen "onnauwkeurig zijn, geen structuur hebben en vol stijlfraaiigheden zitten", dat er geen logisch verband bestaat tussen de beschrijvingen van de betrekkingen en de bestreden handelingen en dat een van de benoemden - Rose-Marie SERVOTTE - niet de betrekking bekleedt waartoe ze bevorderd was, waarop hij uit die onderscheiden overwegingen afleidt dat uit niets kan worden opgemaakt waarom de bevorderde gegadigden zijn verkozen boven anderen; dat hij vermoedt dat de aanspraken en verdiensten niet zijn vergeleken en zich

afvraagt hoe de leden van de directieraad, die niet alle gegadigden kennen, zich met kennis van zaken hebben kunnen uitspreken en de sollicitaties hebben kunnen vergelijken;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de bestreden handelingen uitdrukkelijk gemotiveerd zijn, aangezien daarin de juridische en feitelijke gegevens zijn vermeld die daaraan ten grondslag liggen; dat men volgens haar als een vaststaand feit moet beschouwen dat dit middel alleen betrekking heeft op de motieven opgegeven betreffende de besluiten die door verzoeker als voorbeeld worden geciteerd, aangezien hij van alle bestreden handelingen op de hoogte was; dat ze, wat de benoeming van Francine WOIT betreft, opmerkt dat verzoeker slechts een deel van de motivering citeert, en voor ieder van de voornoemde ambtenaren tracht aan te tonen dat de motivering afdoende is; dat ze tevens betoogt dat uit de notulen van de vergaderingen van de directieraad blijkt dat de aanspraken en verdiensten van de gegadigden vergeleken zijn en dat, gelet op de omstandigheden, kan worden aanvaard dat niet iedere gegadigde voor elke betrekking met alle overige gegadigden is vergeleken; dat ten slotte het feit dat niet alle leden van de directieraad alle gegadigden kennen volgens haar een vergelijking van de aanspraken en verdiensten niet belet, aangezien alle algemene directies vertegenwoordigd zijn en elk lid de nodige inlichtingen verstrekt over de gegadigden van zijn directie;

Overwegende dat het middel betrekking heeft op alle bestreden bevorderingen samen en niet willekeurig tot enkele ervan kan worden beperkt; dat de directieraad zijn voordrachten naar behoren motiveert wanneer hij, na de aanspraken en verdiensten van alle gegadigden in het algemeen te hebben onderzocht en na

vervolgens te hebben gediscussieerd over de geschiktheid van de sollicitanten, op basis van de opinies die verscheidene van zijn leden aldus hebben geuit, overgaat tot twee stemmingen, de eerste om de gegadigden te selecteren en de tweede om uit de kring van de gegadigden diegene aan te wijzen die het meest geschikt is voor elke te verlenen betrekking afzonderlijk; dat ook de bestreden besluiten genoegzaam gemotiveerd zijn; dat de benoemende overheid in acht van de negen gevallen het advies van de directieraad heeft gevolgd en daarbij de motieven ervan heeft overgenomen en in het negende geval van dat advies is afgeweken maar daarvoor een behoorlijke motivering heeft opgegeven; dat aangezien de directieraad en, vervolgens, de benoemende overheid de aanspraken en verdiensten van de gegadigden hebben vergeleken, het feit dat niet alle leden van de directieraad iedere gegadigde persoonlijk kennen de geldigheid van de vergelijking niet kan aantasten, aangezien zij door de overige leden worden ingelicht en over complete dossiers beschikken; dat de omstandigheid dat een van de bevorderde personeelsleden niet is aangewezen voor de betrekking waarvoor hij het meest geschikt was geacht daaraan evenmin iets verandert; dat het middel net zo min gegrond is als de twee vorige,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van verzoeker ten belope van 4.000 frank en van de tussenkomenende partij ten belope van 3.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op tien maart 1900 zevenennegentig door :

de HH. ANDERSEN,	kamervoorzitter,
LEROY,	staatsraad,
HANSE,	staatsraad,
Mevr. MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

R. ANDERSEN.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.